

מסורת הש"ס

(א) ככל מילפד ד... (ב) כ"ח
(ג) ש"ן ל"ג (ד) ר"מ
מ"ו ו"ל ו"מין (ו) נ"ח כ"ג
(ז) ר"מ מ"ו

הגהות הב"ח

(ה) ת"ס ד"ה כ"ו י"ב ט"ח
עסקי כמלללל:

מוסף רש"י

פחות משמות נקבה מקב.
ללאה. יותר משמות בטל
מקב. וישנים חתנין שנות
קנה. ואין אחד מהן יושב
למור נביס נ"ו

רבינו גרשום

התם בין חסר בין יותר אמר
הואיל ורובע עשרה יותר
מכונה מיהו רובע עשרה
שיש והוא מחילה. יותר
מכונה עזורה לכו ל"ט
בין ולא היה מחילה דבין
הואיל ל"ט קבין הוא ל"ט
אוצר חשיבא באפי נפסה
והוא ל"ט. ואפי' ל"ט נפסה
מרא לא פשוט הבא לפנות
דנפסה את כולו: יותר
משמות טבל מקב שנות
קנה ומחירי אוצרה. ואפי'
ל"ט חשיבא באפי נפסה
והוא ל"ט חשיבא באפי נפסה
שנות ד"ט מוכר ל"ט חשיבא
עד פחות משמות הוה
התקן קיים: אלא ש"ט רב
הוא רובע עשרה ל"ט חשיבא
מחיר. והי' נמי תשמי
הואב לפנות מנפה את
כולו: הכי השתא רובע עשר
כולו: קאמר ל"ט חשיבא
ל"ט חשיבא באפי נפסה
דנפסה מחות משמות נקבה
מקב שנים דלא ריית ליה
אי נחנה אי נחנה
והוי מחילה וריית דנפסה
שנות ד"ט חשיבא באפי נפסה
הוא מחילה יותר משמות
מקב שנות ובטל מקב
ומא לא פשוט ל"ט חשיבא
בא לפנות אינו מנפה את
כולו: ח"ש הקבל עליו
שדה חסרו ל"ט חשיבא
הה' ה' מקבל עליו בעל
השדה עשר בורות אלא
היה יאמר מוכר נטוע
ששירי י' אילנות בין ק'
שלא נטע (אפשר) לא ק'
פחות לא מקבל עליו
בעל השדה אבל אם מכר
יותר מכן מגלגלין עליו
את הכל אפי' עשר בורות
ואפאי מגלגלין עליו את
הכל וליהנה וליטע ליה
נטוע עד י' אלא ש"ס
דלינת ליה אין יפה שנים
הוא דבני אהורי כולו
מורה ומפשוט לך הוא
הבא לפנות מנפה את כולו:
אמר רב הונא בריה דרב
יהושע. מהא לא תפשוט
הרבא משום הכי מגלגלין
עליו את הכל דכל יותר
מיכן. יותר משירי למאה
כבא ל"ט את מחילה קבל
בפני עצמה דמי כמו מקבל
עליו ל"ט שדה לי
י"א אילנות לעצמה היה
שאינו היה י' שלבר היה
שטור שחור מגלגלין חתן
המא ומכשיו חזיקו את
יותר מן לא מקבל עליו
בעל השדה ויבא ל"ט חשיבא
עכשיו דמי מגלגלין עליו
את הכל ואינו מקבל עליו

המוכר פירות פרק ששי בבא בתרא

צה.

עין משפט
גר מצוה

כא א"מ פ"י מ"ח
מכירה ה' ג סג
לחין קע ופסין פס טושיע
מ"מ פ"י ר"מ סג
כב ב מ"י ע"ס ה' ד
טושיע ע"ס פ"י ד
כב ג מ"י ע"ס ה' ד טושיע
ע"ס פ"י ג
כד ר מ"י פ"ח מ"ח
שפוח ה' ה' א' סג
פסין פ"י טושיע ח"מ פ"י
ש' ספ"ק:
כה ה מ"י פ"י סג
מכירה ה' ה סג
פסין פ"י לחין קע טושיע
ח"מ פ"י ר"ל ספ"ק ג

התם הן חסר הן יתר א"ל. ה"פ התם בית כור הן חסר הן יתר א"ל
ואפי' כי א"ל בית כור כממא אני מוכר לך ולא אמר לו הן
חסר הן יתר אמר כפ' בית כור (לגמן קד.) דלס פיסח לו הומוי רובע
הגיעו (ו) ולהכי היכא דא"ל בית כור כממא אית לן לתימר דיומא מרובע
לא הו"א מחילה וכיון דלדך הדך כולו
אזל גבי סאה כשאדס אומר לחצירו
סאה פירות אני מוכר לך רגיל להיות
שס רובע טופס וכשיע שס רובע
טופס קרי ליה שפיר סאה פירות
ולכן אין לנו לומר דאי איכא יותר
מרובע שיפס את כולו:

בב יתר מבאן בבא ל"טע מתחלה
דמי. פירוש במחלה כשמחיל
ליטע איתו יכול ל"טע אות' שידע
בדאי שהוא גרוע ואפילו הפחות
מעשר ואס נודע סודל זמן שהוא
עסקי במלאכה נטע אפילו אחד
שאינו טוב מייב ל"טע א"כ שפיר
במקומו הלכך כשיע יותר מעשר
א"ע"פ שלא נודע עד זמן ארוך אחר
שיאס מן המלאכה אכתי כיון דלכל
הפחות לרין ל"טע היתר א"כ שפיר
לא ילא מן המלאכה ועדיין הוא עסקי
זה וכבר פ"י דכל זמן שהוא (א)
במלאכה אפי' נודע שאחד מהן גרוע
חייב לעקור ל"טע אחר במקומו:
בזמן זו יין הנמכר בחנות. היינו
ריחיה חלא וטעמיה חמר
כדמוכח לקמן בשמעתין ומימיה למ"ד
ריחיה חלא וטעמיה חמר חלא היכי
יהיב ליה והא מרתף זה של יין קאמר
והא לאו יין הוא ואומר ר"י דאע"ג
דדיו חלא מיקרי יין שפיר וקשה
לרשב"א דפצרק אבתי דע"ז ודף
ז' ט"ס) דכתיב חמר ורבה כחמרה
לגו חלא אפי' אמר במשהו ורבה אמר
בנותן טעם ומפרש גמרה דבהא פליגי
דלמי סבר ריחיה חלא וטעמיה חמר
חלא והוה ליה מין כמתי ורבה אמר
דדיו חמר והוה ליה מין בשאינו מתי
ואס חמר לומר אפי' למ"ד חלא (א) ומ"מ)
מיקרי חמר אס כן לימא דל"טע

ריחיה חלא וטעמיה חמר חלא והוה ליה מין כמתי ורבה כחמרה
לרשב"א דפצרק אבתי דע"ז ודף
ז' ט"ס) דכתיב חמר ורבה כחמרה
לגו חלא אפי' אמר במשהו ורבה אמר
בנותן טעם ומפרש גמרה דבהא פליגי
דלמי סבר ריחיה חלא וטעמיה חמר
חלא והוה ליה מין כמתי ורבה אמר
דדיו חמר והוה ליה מין בשאינו מתי
ואס חמר לומר אפי' למ"ד חלא (א) ומ"מ)
מיקרי חמר אס כן לימא דל"טע

חמיהן דאורחיהו דאילנות להיות כהן
בנות י"א למאה: מגלגלין עליו אס הכל.
ועליו נמי אס כל נא לפנות מנפה את
כולו כרב הונא: אמר רב הונא בריה דרב
נחמיה דבין חסר ל"ט חשיבא באפי נפסה
דנפסה מחות משמות נקבה
מקב שנים דלא ריית ליה
אי נחנה אי נחנה
והוי מחילה וריית דנפסה
שנות ד"ט חשיבא באפי נפסה
הוא מחילה יותר משמות
מקב שנות ובטל מקב
ומא לא פשוט ל"ט חשיבא
בא לפנות אינו מנפה את
כולו: ח"ש הקבל עליו
שדה חסרו ל"ט חשיבא
הה' ה' מקבל עליו בעל
השדה עשר בורות אלא
היה יאמר מוכר נטוע
ששירי י' אילנות בין ק'
שלא נטע (אפשר) לא ק'
פחות לא מקבל עליו
בעל השדה אבל אם מכר
יותר מכן מגלגלין עליו
את הכל אפי' עשר בורות
ואפאי מגלגלין עליו את
הכל וליהנה וליטע ליה
נטוע עד י' אלא ש"ס
דלינת ליה אין יפה שנים
הוא דבני אהורי כולו
מורה ומפשוט לך הוא
הבא לפנות מנפה את כולו:
אמר רב הונא בריה דרב
יהושע. מהא לא תפשוט
הרבא משום הכי מגלגלין
עליו את הכל דכל יותר
מיכן. יותר משירי למאה
כבא ל"ט את מחילה קבל
בפני עצמה דמי כמו מקבל
עליו ל"ט שדה לי
י"א אילנות לעצמה היה
שאינו היה י' שלבר היה
שטור שחור מגלגלין חתן
המא ומכשיו חזיקו את
יותר מן לא מקבל עליו
בעל השדה ויבא ל"ט חשיבא
עכשיו דמי מגלגלין עליו
את הכל ואינו מקבל עליו

רבינו גרשום (המשך)
בעל השדה אלא אחד ל"ט
אילן: הכי המוכר מרתף
של יין לחבירו. כלומר
אוצר סאה ל"ט מקבל עליו
ולחוקי ר' קוסמית לקי. עשר
הביתות של יין קנה שפיר
לקי. היכי דמי אי דאמר
ליה מרתף של יין סהס.
אני מוכר לך ומקבל עלי
עשר קוסמות. קשיא לך
ברייתא דקמיין נותן לו יין
שכולו יפה בלא קוסמות.
ואי אמר ליה מרתף זה
של יין קשיא ברייתא דקמיין
וין הנמכר בחנות. ואי
שאמר זה אפי' שאמר לו
של יין נותן לו יין גרוע כגון
הנמכר בחנות ל"ט חשיבא
לכולל הביתו יין גרוע שאינו
יכול ל"טכרו בבית נותן
לחוננו ל"טכרו ל"ט שנתנין
מכר בשוק מקום ששבוין
ושבין בני אהרן וקמיין
אחר מפרשים ונביר דמי
שאין מבקשים כל של יין
יפה ומתן: תתי רבולו יפה
נותן לו חתן מ"י קוסמות.
וקשיא לתר ברייתא דקמיין
הוא דאמר ליה מרתף
של יין ומשקע דמיו
יין שהוא מרתף והוא
דאי מרתף זה של יין חשיבא
שהוא אפילו כולו חתן
הגניע: אמרי לעולם חתן
מקומא דאמר ליה מרתף
של יין סהס ודקשיא ליה
מן ברייתא מתי ל"ט חשיבא
ברייתא דברייתא מרתף של
אני מוכר לך נותן לו יין
שכולו יפה ומקבל עליו סהס.
מקשי" על עשר קוסמות
למאה דמתן וברייתא כי
מרתף של יין אני מוכר
לך מקבל עליו י' קוסמות
ל"ט חשיבא באפי נפסה
לקי מהא דתני ר' חייא
וכי אלקא דלא מקבל.
ומשני ליה שאני הבית
של יין והואיל דאמרי ליה
הבית של יין דין הוא
דלינת ליה אין יפה שנים
למיטרי דמיה חזיקו את
יותר מן לא מקבל עליו
בעל השדה ויבא ל"ט חשיבא
עכשיו דמי מגלגלין עליו
את הכל ואינו מקבל עליו

